

Stezičice

Šolski časopis za radovedne, LETNIK 33, ŠTEVILKA 3, APRIL 2002

UVODNIK

Dina Pintarič

Pomladna moč je pregnala zimo, odsev pomladi naravi nariše nove barve. Zimska zaspanost in togost se preobrazita v sproščeno, igrivo razpoloženje, porajajo se nove želje in prebudi se ustvarjalnost. Znova nam je na voljo vse, kar smo tako pogrešali pozimi. Iz omare vzamemo rolarje, postavimo kolo iz garaže, privoščimo si izlet v naravo in prepustimo se sončnim žarkom.

A v šoli je pomladno ozračje čisto drugačno. Pripravljamo se na šolska, regijska, državna tekmovanja, prizadevamo si za boljši učni uspeh, zaključujemo delo v projektih...

Posebej težko breme je na ramah osmošolcev. Pripravljajo se na eksterno preverjanje in zbirajo točke za vpis na zeleno šolo. Veselimo se njihovih odločitev in zaželimo jim čim več uspeha.

IZ VSEBINE:

Kronika

Literarni prispevki

Mamiča je ena sama ...

Tekmovanja

Ko bom velik, bom ...

Tabor Rakitna

Šola v naravi - Kranjska gora

Nagradna križanka

Pomlad pa je obarvana tudi praznično. Dotakne se ene same, nam najljubše osebe, mamice. Veliko smo razmišljali o njeni vlogi, učenci so na domiseln način predstavljali svoje mamice in s KD Bistrica smo pripravili prijeten kulturni dan, posvečen samo našim dragim mamicam.

Ob pojmu mamiča pa pomislimo tudi na družino. Žal v današnjem času nimajo vse družine primernih materialnih pogojev in v takih družinah so za svoje sanje največkrat prikrajšani otroci. In prav zaradi tega z veseljem organiziramo dobrodelno prireditev DOBRA

VOLJA JE NAJBOLJA, katere izkupiček je namenjen prav tem otrokom.

Nimamo možnosti izbirati materialno preskrbljene družine, zato pa nam je dano veliko večje poslanstvo; biti med seboj v prijateljskem odnosu, spoštovati sebe in druge, biti prijazen, strpen, vesel in nasmejan. Tak naj bo naš vsak dan.

P.S.

Obiščite nas: <http://www2.arnes.si/obisticakr>

TABOR FARA

Tjaša Golmajer, 6.a

28. februarja smo se učenci 6.a in 6.b z razredničarkama odpravili v šolo v naravi v Fari. Izstopanje iz avtobusa je bilo kaj čudno, saj so nas po dolgi vožnji pošteno bolele noge. Zrak v Fari je bil topel, zato smo puloverje takoj slekli. Razkazali so nam dom in nas udobno namestili. Lačni smo odšli v jedilnico, kjer smo dobili prvi obrok v Fari. Kmalu zatem so se začele prve delavnice z učitelji Fare. Nekateri so odšli streljat z lokom, nekateri pa plezat. Po vseh športnih aktivnostih se nam je prav prilegla topla večerja. Tudi po večerji nam niso dali miru, saj so nam na diapozitivih pokazali zanimivosti Fare in Kostela. Po vseh naporih smo končno lahko odšli v postelje. Tople postelje so nas kar same zvalile vase. Vendar

VODNI DETEKTIVI

Vodni detektivi, 1.a

Pri dodatnem pouku smo se odločili, da bomo sodelovali na natečaju Vodni detektiv. Tema je bila podzemne vode. Šli smo v knjižnico in poiskali knjige o podzemnih jamah in vodah. Razdelili smo si, kaj bo kdo narisal. Ko so bile risbe izdelane, smo si izmislili zgodbo o potočku, ki teče pod zemljo in kaj doživlja ob tem.

Nekega dne je učiteljica rekla, da smo dobili nagrado za svoj izdelek. Postali smo vodni detektivi in dobili še nagrado. Trije učenci smo šli z učiteljico v Ljubljano na Ministrstvo za okolje in prostor. Priznanje in nagrade nam je izročil minister gospod Janez Kopač. Vsak je dobil majico, za razredno knjižnico pa še tri knjige o naravi. Po podelitvi smo šli na izlet. Peljali smo se z enonadstropnim avtobusom v Cerknico. Najprej smo imeli kosilo v gostilni Kontrabant, kjer smo videli tudi veliko domačih živali: konja z žrebičkom, kozličke, kokoši... Po kosilu smo si ogledali muzej in maketo Cerkniškega jezera. Videli smo, kako se jezero napolni ob deževju. Tam je bila tudi coprnica Uršula. Do jezera smo se peljali. Izstopili smo za toliko, da smo si ogledali požiralnik, kamor odteka voda. V Ljubljano smo se vrnili okoli 17. ure.

Jan Kozinc, Aleks Peternel, Nebojša Majstrovic

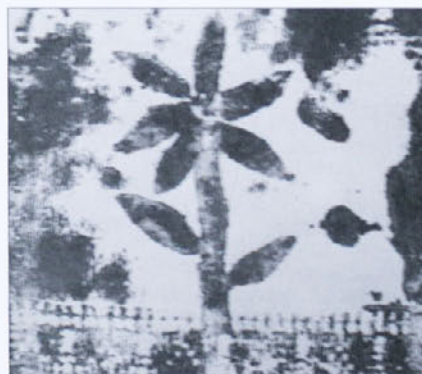
Vodna detektiva sta še: Jan Albert Novak in Leon Hladnik

je bila noč dolga. Vsako jutro nas je čakala "zoprna" jutranja telovadba in tako je bilo tudi v torek zjutraj. Zajtrk se nam je po telovadbi kar prilegel. Mučenje se je nadaljevalo s pohodom do grada Kostel. Po triurnem pohodu nam je hrana kar padla v želodčke. Prosti čas in počitek za naše boleče noge smo seveda dodobra izkoristili. Pri naravoslovju smo spoznali naša nova učitelja. Z njima smo se odpravili proti bližnjemu potoku in v njem nabrali majhne živali. Seveda smo to tudi mikroskopirali. Večerja, postelja in seveda manj zabave ponoči kot prejšnjo noč. Sreda in četrtek sta si bila podobna. Telovadba, pohod do slapa Nežice, šotori, šport... Četrtek večer je vse spremenil. Pripravili smo modno revijo in nato še ples. Na modni reviji smo izbrali misico Patricijo in mistra Matica. Ker je bila to zadnja noč v Fari, je bila še posebno zanimiva, saj smo bedeli vso noč. Petek pa je bil pravi pustolovski dan. Pripravili so nam igro "lov na lisico". V skupinah smo tekli po Fari in iskali točke ter zbirali odgovore na dana vprašanja. Tik pred odhodom smo imeli podelitev priznanj najboljšim skupinam. Prtljago smo morali hitro pripraviti, kajti kazalci so bežali proti uri odhoda. Avtobus je pripeljal, posedli smo vanj in že je odpeljal proti Bistrici. V avtobusu smo se pogovarjali o minulem tednu in vožnja domov je tako hitreje minila. Bistrica je bila polna naših staršev.

Petra Smolej

V Centru za socialno delo Tržič razstavljajo učenci 4.b razreda svoje likovne izdelke. Razstavljeni so portreti in odtisi, izdelani v grafični tehniki kolažni tisk. Razstava bo odprta še do meseca maja.

DOBRA VOLJA

Nataša Naneva, 8.a

V četrtek, 21.3.2002, smo organizirali dobrodelno prireditev Dobra volja, ki je že tradicionalna, saj je bila letos že četrta. Nastopilo je kar nekaj učencev, od tistih najmlajših do najstarejših. Čeprav jih na avdicijo ni prišlo veliko, se je le zbralo nekaj takih učencev, ki radi pomagajo tistim, ki so v slabšem položaju kot oni.

Program je potekal kar dobro uro in pol, med tem časom pa smo peli, plesali, igrali na inštrumente, se igrali kot da smo na taboru in si ogledali igro, ki nam jo je pripravil tistični krožek. Skratka, zelo smo se zabavali, kar pa je tudi najpomembnejše.

Dobrodelno prireditev pa smo organizirali zato, da bi zbrali nekaj denarja in tako pomagali učencem, ki težko plačajo stroške šole v naravi. Z vstopnicami smo zbrali 47.000 SIT, denar pa so prispevali tudi RK Bistrica, Krajevna skupnost Bistrica, Krajevna skupnost Kovor in Občina Tržič. Tako smo zbrali več kot 300.000 SIT.

Vsem donatorjem smo za njihove prispevke zelo hvaležni.

DAN VODA

Jan Albert Novak, 1.b

Šli smo v Kranj. Gledat smo šli tja, kjer pregledujejo čisto in umazano vodo. Tam smo poslušali, kako se voda obarva. Tudi risali smo. Risali smo bacile, bakterije in gliste. Ko smo narisali, nas je učitelj vprašal, če smo si kaj zapomnili.

Obisk policistov

Obiskali smo policiste. Tam smo videli telovadnico, Rekso in roparja. Videli smo še znak za prometne nesreče in poslušali sirene.

Rok Pintarič, 1.a

Prejšnji četrtek smo bili na policijski postaji. Eden izmed policistov nam jo je razkazal. Videli smo veliko stvari: kamero, telovadnico, orožje, psa, policijski avto in zapor.

Timotej Koren, 1.a

Že prvo uro smo odšli na policijsko postajo. Videli smo dva zapornika, seveda s kamero, psa Rekso, prostor, kjer telovadijo, pisarno, orožje ... Pred odhodom v šolo smo se zahvalili, ker so nas lepo sprejeli in nam razkazali postajo. Na postaji sta mi bila najbolj všeč zapornika.

Vanja Blažević, 1.a

Policaji so nam pokazali prostore policijske postaje. S kamero smo videli roparja, ki sta oropala banko. Pokazali so nam tudi policijske avtomobile in psa Rekso. Ogledali smo si še telovadnico in vso policijsko opremo, ki jo potrebujejo, kadar so na terenu.

Blaž Škrjanec, 1.a

Policaji so nam pokazali prostore na policijski postaji. S kamero so nam pokazali roparja, ki sta oropala banko. Videli smo tudi policijske avtomobile, psa Rekso, telovadnico in policijsko opremo.

Jaro Veselinovič, 1.a

IZDAJA: Osnovna šola Bistrica, Begunjska c. 2, 4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: stezice@guest.arnes.si,
<http://www2.arnes.si/~obistricakr>
ODGOVORNA UREDNICA:
Dina Pintarič
SOUSTVARJALCI UČENKE IN UČENCI 7.razredov, ki obiskujejo računalniški krožek
ČLANICA UREDNIŠKEGA ODBORA:
Breda Jurkovič
NASLOVNICA: Nina Klemenčič, 4.c
LEKTORIRANJE: Metka Kavčič
OBLIKOVANJE: Maja
TISK: Tiskarna Uzar
NAKLADA: 300 izvodov
Šolski časopis STEZICE izhaja štirikrat letno. Cena je 350 SIT.

PRI SMOLEJEVIH

Branka in Neža, 6.c

V ponedeljek, 25.3.2002, se je polovica učencev 6. c razreda odpravila v Kovor, da bi obiskali mizarstvo Smolejevih. Ogledali smo si prostorne delavnice, kjer člani družine in tuji delavci izdelujejo pohištvo iz smrekovega, borovega, hrastovega in jelovega lesa. Pri svojem delu uporabljajo stroje in mizarstvo orodje: žage, pile, dleta, obličje, brusilke, kladiva...

Pohištvo, ki ga izdelujejo pridne roke mizarjev pri Smolejevih, najde pot h kupcem v Sloveniji in tujini. Veliko smo se naučili, marsikaj novega izvedeli, kar nam bo nedvomno še koristilo.

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

Laura Stritih, 7.a

V petek, 15.marca, je v Preddvoru potekal že 16.turistični festival Turizmu pomaga lastna glava. Tokrat na temo "Napeljimo vodo na turistični mlin". Udeležilo se ga je 12 gorenjskih osnovnih šol vključno z našo. Učenci turističnega krožka smo se skupaj z učiteljico gospo Tanjo Ahačič odločili, da bomo predstavili Smukov ribnik. Vsi smo pridno zbirali gradivo in tudi

uspešno izdelali raziskovalno nalogo z naslovom Smuk v ribnik. Tako smo se z mentorico gospo Tanjo Ahačič, z gospo Tjašo Švab, ki je pripravila odrsko predstavitev, in gospo Jasno Jerman, s katero smo pripravili razstavo, ob 10. 30 izpred šole odpeljali proti Preddvoru. Ko smo prispeli pred tamkajšnjo osnovno šolo, nas je že pričakovala naša vodička Manca. Peljala nas je v večnamenski prostor, kjer je potekala razstava. Uredili smo naš razstaveni prostor ter se tudi mi primerno oblekli. Gaja in Ana sta oblekli ribiške telovnike, jaz pa sem obula še ribiške škornje. Potem se je kmalu začelo tudi ocenjevanje. Žirija je ocenjevala razstavo, odrsko predstavitev in raziskovalne naloge. Ob sedmih smo se vsi zbrali v dvorani, kjer so razglasili rezultate. Naša šola je dosegla bronasto priznanje. Po končani razglasitvi smo se utrujeni, a polni novega znanja, z avtobusom odpeljali nazaj proti Bistrici. Dan smo preživeli lepo, saj smo spoznali veliko novega in izvedeli marsikaj zanimivega tudi o drugih krajih na Gorenjskem.

POČITNICE MALO DRUGAČE

Barbka Drobnič

Od 25.februarja do 1.marca je na OŠ Bistrica potekal teden aktivnosti, ki ga je v projektu POTUJOČA HIŠA organizirala nevladna organizacija DRUŠTVO MOZAIK iz Ljubljane.

Učenci razredne stopnje so sodelovali v različnih delavnicah:

- fotografija - kjer so spoznali osnove črno-bele in barvne fotografije;
- biti sam svoj gospod - kjer so ustvarjali iz različnih materialov svoje umetnine in tehnične mojstrovine;

· novinarstvo, dejavnost, v kateri so predstavili svojo tedensko dejavnost in ob svojih fotografijah pripravili tudi reportažo;

· računalniška delavnica pa je kot rdeča nit povezovala vse dejavnosti skozi besedilo in sliko.

Dejavnosti so odlično uspele, saj so bili ob koncu tedna zadovoljni oboji, učenci in vodje delavnic. Žalostno pa je bilo le ob predstavitvi delavnic v času prvih roditeljskih sestankov po počitnicah, ko je bilo staršev zelo malo.

Škoda! Starši, zamudili ste zanimivo predstavitev svojih otrok.

INTERVJU: TOMAŽ RAZINGAR

Ekskluzivno se nam v STEZICAH predstavlja Tomaž Razingar- kapetan Hokejskega kluba ACRONI JESENICE.

OSEBNA IZKAZNICA:

IME IN PRIIMEK
Tomaž Razingar

DATUM ROJSTVA
25. april 1979

VIŠINA
187 cm

TEŽA
91 kg

POZICIJA
napad, desno krilo

NARODNOST
SLO

PREJŠNJO SEZONO IGRAL
PEORIA (East Coast Hockey League)

Stezice: Kdo vas je navdušil za hokej?
Tomaž: Navdušil me je oče, ki je igral na Jesenicah več kot dvajset let.

Stezice: Koliko let že trenirate?
Tomaž: Treniram od svojega petega leta, torej sedemnajst let. Trening imam enkrat dnevno uro in pol na ledu, nato pa še fitnes ali kolesarjenje. Moj trener je Pavle Kavčič.

Stezice: Kaj vas poleg hokeja še navdušuje?

Tomaž: Veliko časa preživim ob računalniku (internet), nogomet, odbojka, poleti se rad kopam na Bledu.

Stezice: Kaj pa šola?

Tomaž: V šolo ne hodim več, sem pa obiskoval Srednjo lesno šolo v Škofji Loki.

Stezice: Kateri predmet v šoli vam je bil najljubši?

Tomaž: Zgodovina, ker me je imel učitelj rad. (smeh)

Stezice: Ali je hokej v Sloveniji pri mladih razširjen šport?

Tomaž: Včasih je bil bolj razširjen, zdaj pa mislim, da ga je največ na Gorenjskem.

Stezice: Tudi v tujini ste že igrali. Lahko primerjate igro v tujini in doma?

Tomaž: Igra v tujini ali doma se ne da primerjati!

Stezice: Gotovo pa so razlike tudi v nagrajevanju igralcev. Finančno bi bili uspešnejši v tujini ali doma?

Tomaž: V tujini je hokej bolj profesionalen in fizičen, liga je hitrejša, zato igralci odhajajo v tujino, kjer si tudi bolje plačani.

Stezice: Ste že pravi zvezdnik. Ko hodite po mestu, vas vsi prepoznajo. Vas to moti?

Tomaž: Nimam teh problemov. Če pa me že kdo spozna, čutim potem na tekmi tudi večjo dolžnost do gledalcev.

Stezice: Kaj pa pogledi nežnejšega spola. Predvidevamo, da imate veliko oboževalk?

Tomaž: Ne vem, ni prav velikih problemov.

Stezice: Oboževalce imate tudi na naši šoli OŠ Bistrica, Tržič. Poznate našo šolo ali naš kraj?

Tomaž: Poznam Tržič, ker sem bil že večkrat tam. Včasih tudi s kolesom, najbolj pa ga poznam zaradi navijačev, saj sem bil prvič v Tržiču prav na enem njihovih srečanj.

Stezice: Zahvaljujemo se vam za čas, ki ste nam ga namenili, in vam želimo še veliko športnih ter zasebnih uspehov.

Kaj bi radi napisali ali sporočili našim bralcem?

Sašo Rajsar, 7.c

Sredi februarja smo se mladi slovenski hokejisti (letnik 1988) udeležili 43. svetovnega prvenstva U 14 do štirinajstih let v Quebecu v Kanadi.

12. februarja smo najprej z letalom s celovškega letališča odleteli proti Frankfurtu, od tu pa dalje v Montreal v Kanado. Tam smo bili dva dni. V četrtek, 14. 02., smo se odpeljali v Quebec, kjer je svetovno prvenstvo potekalo. Iz Slovenije nas je bilo 20 reprezentantov in iz HD Jesenice mladi sva bila dva.

Najprej smo z našo ekipo tekmovali z Beuportom in zmagali s 7:1 ter se z zmago uvrstili v drugi krog. Drugo tekmo smo, žal, proti švicarski reprezentanci izgubili z rezultatom 5:3.

Tekmovali smo po sistemu izpadanja, tako da smo po porazu s Švico izpadli iz nadaljnjega tekmovanja. Prav omenjena švicarska reprezentanca je na koncu osvojila prvo mesto.

Mi, slovenski reprezentantje, smo najprej igrali le še prijateljske tekme. V Kanadi smo tako odigrali devet tekem, v štirih smo zmagali, v treh izgubili ter hkrati dosegli dva remija.

Domov smo se vrnil 25. februarja. Kljub vsemu mi je bilo všeč, saj smo se na prvenstvu srečali in družili hokejisti s celega sveta. Prav v Kanadi je hokej šport številka ena, vse tekme pa so bile podprte z velikim občinstvom. Posamezne tekme se ponavadi udeleži nekaj tisoč ljudi, pa čeprav igrajo otroci.

Hokej treniram že od četrtega leta starosti, nastop na tem prvenstvu je moj dosedanji največji uspeh in največje doživetje, da sem se sploh uvrstil v reprezentanco in sodeloval v Kanadi.

(Tržičan, april 2002)

Lep pozdrav
iz Jesenic

Tomaž Razingar

ŽIVLJENJE V GRADU**Nastja Štabuc, 3.b**

Pred približno dvesto leti sem se rodila na gradu na Irskem. Moj oče, kralj Artur, je bil strog, a zelo prijazen, moja mati, kraljica Elizabeta, pa je bila lepa in nežna. Naš grad je bil zelo velik, s prelepimi sobanami in plesno dvorano. Najraje pa sem hodila v našo konjušnico. V njej smo imeli veliko lepih konj, za katere so skrbeli naši hlevarji. Ko sem bila še majhna, sem jezdila na poniju. Z mojo mamico sva se velikokrat odpravili na ježo po širnih zelenih travnikih, le da je ona jezdila na velikem belcu. Želja, da bi še sama imela takega konja, se mi je izpolnila na moj šestnajsti rojstni dan. Ko sem se zjutraj prebujala v postelji, me je mamica nežno pobožala po glavi in rekla, naj stopim do hleva. Urno sem se oblekla in v pričakovanju odprla hlevska vrata. Zagledala sem čudovitega črnega žrebca z lesketajočo dlako. Takoj sva postala prijatelja, saj sva ure in ure preživela skupaj. Kot princeska bi se morala naučiti lepega vedenja, plesa in se pripravljati na poroko. Vendar pa me vse to sploh ni zanimalo, saj sem se najbolje počutila v sedlu na svojem črnem lepotcu.

**PESMICA
O ŠKRATKU****Katjuša Pernuš, 2. Kovor**

*Škratek v sobo prileti
in se v omaro zaleti,
zato vse na tla zgrmi,
mama močno zanori.*

*Mihec se na vse grlo smeji,
oče pa ves direndaj sladko prespi.
A ko se očka prebudi,
na ves glas zakriči:
"Špelca, a si bila to ti?"*

Monika Gros: Znanilci pomladi

ZMAJČEK**Nina Zaletel, 2. Kovor**

*Mali zmajček prileti
in pomane si oči,
ko pa končno pade mrak,
že zdrvi na prvi vlak.
Strojvodja že zapiska,
zmajček pa veselo vriska.
Tam, kjer zmaji jejo travo,
zmajev tam je polno,
našli so še volno.
Spletli so si nogavice,
priletele so še ptice.
Sedaj so na zabavi
pri veseli kravi.*

POVSOD JE LEPO, DOMA JE NAJLEPŠE**Jaša Veselinovič, 3.b**

Smo leta 2999. Živim v Kovorju, v hiši, ki lebdi. Ko sem se danes zbudil, sem nestrpno čakal odhod na Mars. Tja smo šli z izjemno hitrim avtomobilom. Avto je poganjala svetlobna energija. Večkrat smo se morali ustaviti na točkah, kjer je bilo največ svetlobe. Po izredno kratkem potovanju s hitrostjo 2500 kilometrov na uro smo prispeli in odločili smo se, da se za nekaj časa namestimo v hotelu Marsovska glava. V hotelu smo spali v zelo lepih posteljah, ki so bile iz čistega žameta, in jedli smo odlično hrano iz kamna. Po večerji smo šli na ogled mesta. Na rdečem planetu se živi ponoči, marsovci pa jejo papir. Kmalu smo postali žejni in lačni, zato smo odšli v gostilno, kjer strežejo roboti. Imeli so veliko različnih pijač z nenavadnimi okusi. Počitnic je bilo kmalu konec. Domov smo se vrnil ob šestih zjutraj. Vsi smo bili utrujeni od ponočevanja. Čeprav je bilo lepo tudi na Marsu, je doma še vedno najlepše. Najlepše je zato, ker sem navajen tega okolja, ker imam tu stare starše in ker doma jemo še vedno najboljšo hrano.

MEDVEDEK**Barbi Kokalj, 2. Kovor**

*Medvedek, medvedek
ima rjav kožušček,
blaten trebušček,
ima bele tačice,
vesele oči,
poleg sebe lonček rumen,
s sladkim medom naložen,
tako zadovoljstvo ne ugasne,
sladkarije so prekrasne.*

ROBOT PINGO**Anita Pucelj, 3.b**

V prihodnosti bodo namesto nas delali roboti. Vsak bo imel svojega.

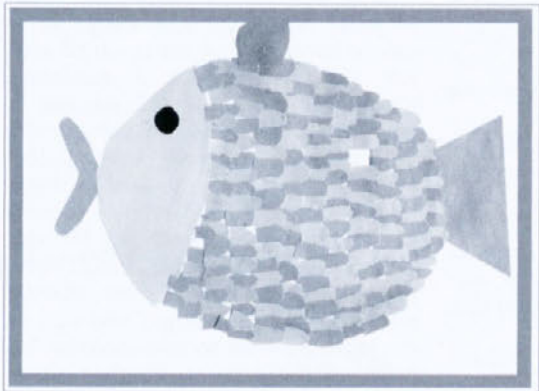
Mojemu robotu je ime Pingo in je modre barve. Zjutraj me zbudi ob sedmih in mi postreže z zajtrkom. Največkrat mi prinese palačinke s čokolado, sadno kupo in pomarančni sok. Nato me odpelje v zabavišni park. Tam se igrava s svojimi prijatelji. Najprej gremo v grad strahov, potem na vlakec smrti in še v reko Nil, kjer vlada prijazen krokodil Bil. Pingo je šel danes s svojimi prijatelji na robotski piknik. Kmalu smo se jim pridružili še mi. Njihovi pikniki so zelo zanimivi. Na njihovem jedilniku se znajdejo najrazličnejši predmeti, kot so: krožniki, baterije, žlice, rezervni deli strojev, pijejo pa robokolo. Potem se odpraviva domov in Pingo mi pripravi dobro kosilo. Po končanem kosilu se odpraviva na sprehod do jezera. V tem jezeru straši pošast z imenom Žeprov. V tem jezeru se še nihče ni kopal. Šla sva na dolgo pot okoli jezera in se vrnila domov v večernih urah.

Ko grem v posteljo, me razveseli, kadar mi prebere kakšno knjigo o robotkih, saj jih imam zelo rada. Brez Pinga si ne predstavljam svojega življenja.

PRAVLJICA O TRŽIŠKEM ZMAJU

Matevž Godnov, 3.b

Pred tisoč leti je bila Kriška gora vulkan. V kraterju vulkana so tržiški rudarji kopali lavo. Nekega jutra, ko so rudarji še spali, je v krater priletel zmaj. Ko so prišli na delo, so videli, da se je v krater naselila strašna pošast, ki je imela tri glave. Zmaj se je hranil z lavo in že čez sedem tednov je vso popil. Rudarji so ostali brez dela, zato so ga hoteli pregnati iz kraterja. Oborožili so se s puškami, s katerimi so streljali nanj. Zmaj se je branil tako, da je bruhal gorečo lavo, ki jo je prej popil. Z gorečo lavo je scvrl dvajset rudarjev, še več pa jih je pojedel v rudarskem naselju, kamor se je odpravil po hrano, ker

Rebeka Zaplotnik, 3.a

LETA 3333

Tina Rozman, 3.b

Smo leta 3333. Ime mi je Tina. Pišem se Rozman. Danes je sredo. Datum je 3.3.3333. Živimo v hiši na kolesih. Vsak od ljudi ima svoj zračni avto. Vsak ima svoj upravljalca, s katerim priključimo torbo, avto... Pijemo sokove, jemo pa hrano iz vrečk. Vsi otroci zelo radi hodimo v šolo. Jaz hodim v tretji b razred. Uči nas ga. Breda Jurkovič. Stara sem deset let. Skoraj vsi imamo od vseh predmetov najraje športno vzgojo. Najraje igramo nogomet, košarko in badminton. Jaz hodim še v glasbeno šolo. Danes jo imam ob 15.30, zato moram pohiteti.

PRIJATELJSTVO

Maša Vertelj, 4.a

Metka Smetka v sosednji hiši rada se igra, zdaj pa moja skromna pesem kmalu, kmalu se konča.

Pesem se je spet začela, Metka pa je zdaj zbolela, ker igrati se ne more, spi in spi tja do zore.

Leja Ahačič, 2. Kovor

Ime mi je Leja in me je sama žeja, moja sestra Lara je vsakič zaspana.

Aleš je junak, ki pihava kakor vlak, kadar se ustavi, se začudeno postavi.

Karin Podlipnik: Tihožitje

ČAROBNA PALICA

Maja Bajd, 4.b

Za devetimi gorami je živela čarovnica Bibi. Vsi so se je bali. Imela je navihan obraz in dolge črne lase. Oblek je imela veliko. Najraje je imela črne.

Živela je v lepi, razkošni vili. Ni imela nobenega sorodnika. Bila je zelo osamljena. Neko noč je sanjala, da bo pred njeno rožo zrasla čarobna palica. Celo noč se je premetavala po postelji. Videti je bilo, kot da jo tlači mora. Sredi noči je vstala in šla v kuhinjo po kozarec vode. Pogledala je k roži, ampak palice ni bilo. Šla je nazaj na posteljo. Mirno je zaspala. Zgodaj zjutraj je vstala in pogledala k roži. Začudila se je. Nad rožo je bilo osem zvezd. Pogledala je skozi okno, da bi videla, ali je jutro ali še noč. Ugotovila je, da je že jutro. Še bolj se je začudila, kako da so potem zvezde tam. Roži, nad katero so bile zvezde, je prilila še malo vode in jo opazovala. Videla je, kako nekaj raste. Spomnila se je dogodka iz sanj. Takoj je pomislila, da raste čarobna palica. Čez nekaj trenutkov je ugotovila, da se ni zmotila. S palico je rasel tudi strahec. Povedal ji je, da mu je ime Kasper. Bibi ga je vprašala: "Ali veš, kako se uporablja čarobna palico?". Kasper ji je vse natančno razložil. Vprašal jo je: "Ali si tudi ti osamljena?" Bibi mu je pritrdila. Kmalu sta se odločila, da bosta živela skupaj v Bibini vili.

Tako čarata in se zabavata, čarovnica Bibi in strahec Kasper, še danes. Nekateri pravijo, da se to nobenemu ne more zgoditi in da je to samo pravljica. Drugi pa so prepričani, da sanje vedno nekaj pomenijo.

je bil lačen. Ljudje so pred njim bežali na vse strani. Z ognjem, ki ga je bruhal, je zažgal tudi hiše, tako da je kmalu gorel ves Tržič. Prebivalci so gasili, vendar velikega požara niso mogli pogasiti. Med gorečimi hišami se je še naprej klatil tudi zmaj, ki je preganjal in žrl ljudi, ki so pomagali gasiti. Vse to je z Dobrčce opazoval Anton, ki je bil res orjak. S svojo ostro sekuro in kladivom je pridrvel v Tržič, poiskal grozečega zmaja in mu z natančnimi zamahi odsekal vse tri glave. Ko so prebivalci Tržiča to videli, so bili veseli. Pogasili so požar. Na pogorišču so postavili nove hiše, ki so bile še lepše in večje, kot so jih imeli prej.

PICA

Anže Mikulič, 4.a

Miha ga pihava, prišel je domov, spekel je pico in jo prihranil za šov.

Kdaj bo pa večerja, je vprašal Matic, ki ga vsak kliče stric.

Pica skakala, skakala je v zrak, se skrila pod mizo in je ni našel vsak.

PRIJATELJSTVO

Sara Likozar, 4.a

Prijateljstvo največji je zaklad, v knjigah je zapisano, tam, kjer sonce in igra sta doma.

MOJ DAN

JAZ SE V PONEDELJEK IGRAM.
V TOREK SEM DOMA.
V ČETRTEK RAD RIŠEM.
V PETEK SE IGRAM ŠOLO.
V SOBOTO SE IGRAM Z LEGO
KOCKAMI.
V NEDELJO BEREM.

Sašo Kostič, 1.b

V PONEDELJEK SEM SE UČIL.
V TOREK SEM ŠEL V ŠOLO.
V SREDO SEM SE IGRAL.
V ČETRTEK SEM SE IGRAL ZUNAJ.
V SOBOTO SEM SE IGRAL.

Leon Hladnik, 1.b

V PONEDELJEK GREM NA BISTRIŠKO
PLANINO.
V TOREK IMAM VEROUK.
V SREDO GLEDAM TV.
V ČETRTEK SEM V ŠOLI.
V PETEK SE IGRAM.
V SOBOTO IMAM NOGOMET.
V NEDELJO GREM Z ATOM NA
FLIPERJE.

Jan Plevanč, 1.b.

V PONEDELJEK SE SANKAM.
V TOREK GREM K VEROUKU.
V SREDO IMAM KNJIGOBUBE.
V ČETRTEK SE IGRAM S PRIJATELJI.
V PETEK GREM K MAMI NA LOKO.
V SOBOTO GREM V TRGOVINO.
V NEDELJO GREM NA BISTRIŠKO
PLANINO.

Maša Pogorelec, 1.b

V PONEDELJEK SE
IGRAM.
V TOREK SEM V ŠOLI.
V SREDO RAD RIŠEM.
V ČETRTEK SEM V SOBI.
V PETEK DELAM NALOGO.
V SOBOTO SEM DOMA.
V NEDELJO SEM PRI
MAMI.

Urška Zima, 1.b

V PONEDELJEK IMAM
ČEBELARSKI KROŽEK.
V TOREK GREM K VER-
OUKU.
V SREDO IN V ČETRTEK
GREM NA PLEZANJE.
V PETEK GREM H GASIL-
CEM.
V SOBOTO SE IGRAM.
V NEDELJO IMAM PROSTI ČAS.

Jan Kozinc, 1.b

V ponedeljek se bom igrala doma z zajčkom Binkim in z barbikami, svojim dojenčkom in s pikapolonico. V torek grem k verouku. V sredo bom poslušala radio in se potem šla ven igrat. V četrtek se bom igrala šolo. V petek si bom umila noge. V soboto se bom igrala človek, ne jezi se. V nedeljo se bom igrala lutkovno predstavo.

Špela Lausegger, 1.b

V ponedeljek imam šolo. V torek imam verouk. V sredo imamo ob šesti uri karate. V četrtek imam nogomet. V petek imam prosti čas. V soboto

Kristina: Tihožitje

gremo zjutraj v gostilno. V nedeljo zjutraj grem k mami in atu.

Aleks Peternel, 1.b

V ponedeljek dobimo obiske. V torek sem v šoli. V sredo se grem drsat. V četrtek sem pri Juretu. V petek sem doma. V soboto poslušam glasbo. V nedeljo imam prosti čas.

Žan Mihelič, 1.b

V ponedeljek imam dodatni pouk. V torek grem k Amandi in skupaj se igrava. V sredo imam knjigobube. V četrtek se igram. V petek se igram. V soboto se igram in berem. V nedeljo imam prost dan.

Nina Perne, 1.b

V ponedeljek grem v šolo. V torek se igram. V sredo sem napisal nalogo, ko sem prišel iz šole. V četrtek sem pomagal pospravljati. V petek sem se igral spomin. V soboto sem bral knjige. V nedeljo sem šel k maši.

Jan Novak, 1.b

Najboljši dan je nedelja, ker sem prost in ker gledam Živ žav. V soboto gremo na obiske. V petek mi je še kar dobro, ker imamo samo tri ure pouka.

V četrtek mi je tudi še kar všeč, ker se bliža petek. V sredo mi ni všeč, ker imamo pol ure pouka več. V torek in v ponedeljek mi ni všeč, ker se mi zdi, da sta najdaljša dneva.

Juš Smolej, 1.b

V ponedeljek se igram s sošolko. V torek grem ven s kužijem. V sredo grem ven. V četrtek se igram. V petek grem na obisk k Saši. V soboto spim. V nedeljo gledam televizijo.

Enisa Krupič, 1.b

Sara Likozar: Znanila pomladi

KO BOM VELIK-A

Ko bom velika, bom frizerka. Delala bom v salonu. Strigla bom mlajše otroke in tudi odrasle. Delala bom lepe frizure. To bom, ko bom velika.

Enisa Krupič, 1.b

Ko bom velik, bom mehanik. Popravljaj bom avtomobile in motorje. Včasih bom popravljaj tudi kolesa. Imel bom svojo delavnico. Najraje bi popravljaj škode, renaulte, seate.

Jan Novak, 1.b

Ko bom velik, bom kmet. Imel bom veliko živali. Imel bom konja, krave, kure, becke, muco, kuža, prašička. Prevažal bom mleko. Vozil bom traktor. Imel bom veliko stvari in tudi živali. Ne bom sam. Imel bom veliko dela. Imel bom veliko pomočnikov. Imel bom tudi počitnice.

Juš Smolej, 1.b

Ko bom velika, bom frizerka.
Ko bom velika, bom trgovka.
Ko bom velika, bom kmetica.
Ko bom velika, bom zdravnica.
Ko bom velika, bom šivilja.
Ko bom velika, bom pletilja.

Urška Papler, 1.b

Ko bom velika, bom zdravnica. Nosila bom belo haljo. Zdravila bom bolne ljudi, napisala bom veliko receptov za zdravila. Delala bom v bolnišnici.

Nina Perne, 1.b

Ko bom velik, bom kuhar. Hodil bom v nogometni klub. Nekoč bom tudi oče. Želim postati odlični slikar. Pisal bom lepe pesmi. Ko bom velik, bom imel lep in velik avto.

Elvis Markišič, 1.b

Špela Rajsar: Tihožitje

Jaz bom risal lepe slike. Moje slike bodo zelo lepe. Risal bom cel svet. Risal bom tudi Bled in še kaj. Narisal bom tudi vrtnice in marjetice.

Gašper Kemperle, 1.b

Ko bom velik, bom mehanik. Sam si bom popravljaj avto. Popravljaj bom vse vrste avtomobilov. Ko bom velik, bi rad imel svojo hišo. V njej bom imel delavnico.

Žan Mihelič, 1.b

Ko bom velik, bom policist. Lovil bom roparje, ali raziskoval prometne nesreče. Roparje bom zaprl v zapor. Imel bom lisice in pištolo. Imel bom veliko dela. Če bom delal, bom zaslužil denar. Potem bom šel za glavnega policista.

Aleks Peternel, 1.b

Jaz bom trgovka in bom prodajala igrače. Tudi jaz bom imela veliko denarja. Prodajala bom meso in pijače. Dajala jih bom tudi svojim otrokom.

Špela Lausegger, 1.b

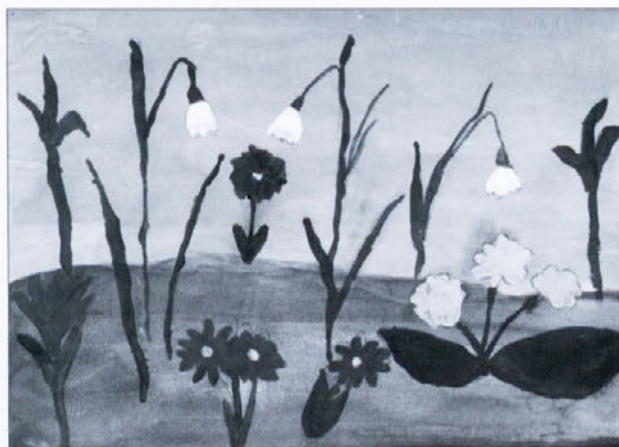
Ko bom velika bom frizerka. To je tudi moja mami. Delali bova skupaj v salonu. Jaz jim bom umivala lase. Imeli bova veliko dela.

Astrid Brešič, 1.b

Ko bom velik, bom arhitekt. Risal bom hiše. Hiše bom risal natančno. Za to si bom vzel veliko časa. K meni bodo prihajali ljudje in me prosili, naj jim narišem hišo. Rekel jim bom, naj pridejo naslednji mesec. Ko bodo prišli, jim bom narisal hišo. Potem jim bom rekel, naj pridejo naslednji teden. Ko bodo prišli, jim bom dal risbo, na kateri bo narisana hiša.

Jan Kozinc, 1.b

Ko bom velik, bom vojak. Ko bom velik, bom tudi policist. Kupil bom motor. Ko

Kristina Blažević: Znanilci pomladi

bom velik, bom hokejist, bordar in smučar.

Anže Štular, 1.b

Ko bom velika, bom frizerka. Rada se friziram in češem. Imela bom veliko hišo, v njej pa frizerski salon. Frizirala bom vse ljudi, ki bodo prihajali k meni.

Urška Zima, 1.b

Ko bom velika, bom učiteljica. Učila bom v šoli. V razredu bom imela veliko učencev. Naučila jih bom računati, brati in pisati. Upam, da me bodo imeli učenci radi.

Maša Pogorelec, 1.b

Ko bom velik, bom policist. Ustavljaj bom avtomobile. Meril bom hitrost. Usmerjal bom promet. Dajal kazni.

Jan Plevanč, 1.b

Ko bom velik, bom gasilec. Gasil bom hiše in reševal ljudi. Vozil bom velik tovornjak. Učil bom druge, kako se varno dela z ognjem. To delo bom z veseljem opravljaj.

Leon Hladnik, 1.b

Ko bom velik, bom policaj, bom nogometaš, bom vozil tovornjak, bom vodil letalo, bom ribič.

Sašo Kostič, 1.b

Steziice

MAMICA JE ENA SAMA ...**Eva Novak, 3.a**

Moji mamici je ime Mateja. Ima na kratko postrizene lase s prameni. Ima zelene oči. Ker je pred tremi meseci rodila dojenčka, je bolj debela. Najraje je oblečena v temno rdeč hlačni kostim. Pozimi si na glavo rada natakne klobuk. Preden kam gre, si namaže obraz. Po poklicu je konfekcijski tehnik, zato nam otrokom vedno sešije oblačila.

V službo ne hodi, ker skrbi za nas. Ima nas kar pet otrok: dva sinova in tri hčerke.

Najraje kuha juho, speče kruh in potico. Ob nedeljah ji včasih pomagamo speči piškote. Svojo mamico najbolj razvezimo, če ji vse razmečemo in ne pospravimo in če vpijemo. Najraje ima nakupovanje po Mercatorjevih centrih. Včasih nas vzame s seboj. Zelo rada dela na vrtu in ne mara gledati televizije. Rada pa zvečer vzame v roke knjigo. To nam je dober zgled.

Mamica nas ima zelo rada, saj nas velikokrat objame in tudi poljubi. Z nami se guga, žoga, skače elastiko, se igra razne igre in pogovarja o skrivnostih. Mamica mi je tudi prijateljica.

Moja mamica je najboljša mamica, zato je ne dam za nič na svetu!

Tina Ovsenek, 3.a

Moja mami je stara trideset let. Ime ji je Nataša. Po poklicu je šivilja. V službo hodi na Loko v Leni Jeans. V službo se vozi z avtomobilom. Ima svetlorjave lase in modre oči. Ko dobim dobro oceno ali ima rojstni dan, je zelo vesela. Vesela je tudi, ko se kaj lepega zgodi. Rada jo imam in vem, da me ima ona tudi. Za vsak praznik, ki ga praznujejo mamice, ji kaj podarim. Včasih mi izdelala kakšen pulover, hlače ali oblekico.

Emma Blažič, 3.a

Moji mamici je ime Gabrijela, kličejo pa jo Jelka. Piše se Blažič, kot vsi v naši družini. Je velika in bolj močne postave. Ima svetlo pobarvane lase in zelene oči. Zelo rada kuha in peče. Včasih je huda, drugače pa je prijazna. Očka vedno pravi, da nam otrokom daje preveč potuhe. Imam jo zelo rada in vem, da me ima tudi ona.

KAJ MI JE PRI MAMICI VŠEČ?

Skupaj hodiva v hribe.
Dobro kuha in peče.
Zna pohvaliti.
Je nežna.
Je vztrajna.
Naredi odlično pico.
Rada se sanki.
Mi veliko dovoli.
Včasih me uboga.
Pomaga mi.
Hodi na sprehode, v naravo.
Z mano kolesari, igra košarko in nogomet.
Zelo me ima rada.
Je potrpežljiva.
Ima smisel za humor.
Rada me nagradi.
Pozabi na kazni.
Rada kampira.
Ne kaznuje me.
Zvečer sem lahko sam doma.
Zame lepo skrbi.
Z mano se igra različne igre.
Dolgo sem lahko zunaj.
Lepo riše.
Zaspi med mojim branjem.
Rada ima očija.
Je prijazna. Skupaj gledava risanke.
Če pišem kontrolno slabo, ni jezna.
Med učenjem me ne moti.
S trojko je zadovoljna.
Se kepa.

Učenci 4.c razreda

KAJ ME PRI MAMICI MOTI?

Med gledanjem TV moram odnesti smeti.
Ne sme biti na soncu.
Zanima jo, kaj se pogovarjam s sestro.
Mi ne pomaga.
Pozablja.
Pospravljati moram za mlajšo sestrico.
Ob 8. uri moram iti spat.
Ne zapira vrat moje sobe.
Med učenjem me pošlje v trgovino.
Med branjem me popravlja.
Opravlja.
Vztraja pri svojem, je trmasta.
Vedno moram paziti na bratca.
Delati moram.
TV ugasne na sredini filma, ki ga gledam.
Premaga me pri šahu.
Kaznuje me.
Zafrkava me.
Z očijem se skregata.
Preveč jo skrbi.
Pobesni, če govorim grde besede.
Kontrolira, če s sestrico že spiva.
Hitro se razjezi.
Počasi vozi, tudi če se mudi.
Skoraj nikoli me ne pošlje v trgovino.
Prezgodaj gre spat.
Med učenjem moram kaj narediti.
Če mi da samo 100 SIT.
Me ne uboga.

RAKITNA

Žiga Longar, 2.a

V sredo smo se ob devetih odpravili na Rakitno. Ko smo prispeli, smo iz potovalk zložili nogavice, majice, hlače in zobno pasto. Popoldne smo šli na kmetijo. Tam smo videli stroje, seno in les. Na drevesu je bila ptica, ki je nismo poznali. Drugi dan pa smo imeli orientacijski pohod. Naša skupina je zasedla šesto mesto. Zvečer pa smo dobili obisk tabornikov. Z njimi smo zakurili taborni ogenj. Naslednji dan pa smo šli v palčkovo deželo. Ko smo se vrnili, nas je že čakalo kosilo. Po kosilu smo se odpravili domov.

Eva Vidmar, 2.b

V sredo, 13.3.02, smo se zbrali pred šolo in se z avtobusom odpeljali na Rakitno. Vozili smo se eno uro in pol. Ko smo prispeli, smo se razdelili po sobah in dali prtljago v omare. Po kosilu smo šli na igrišče, Kovorjani pa so šli na kmetijo. Igrali smo se med dvema ognjema in kasneje tudi mi odšli na kmetijo. Na kmetiji smo si ogledali hlev, v katerem so bile krave. V gospodarskem poslopu smo si ogledali različne kmetijske stroje in orodja. Lastnica kmetije nam je razložila, zakaj se posamezni stroji uporabljajo. Po ogledu smo se vrnili v zdravilišče na večerjo. Prišel je astronom in nam razkazal nebo, Sonce in planete. Potem smo skozi teleskop opazovali zvezde. Videli smo ozvezdje Velikega voza in zvezdo Severnico. Od astronoma smo izvedeli tudi, da so zvezde sonca in Sonce zvezda. Za lahko noč nam je učiteljica prebrala pravljico. V četrtek zjutraj smo vstali, se preoblekli in umili ter šli ven telovadit. Po telovadbi smo zajtrkovali in po zajtrku šli k jezeru na sprehod. Tam smo se igrali eno uro. Potem smo šli po drugi uri nazaj v zdravilišče na kosilo. Po kosilu smo napisali pismo staršem. Po počitku smo imeli tekmovanje v skupinah med razredi. Pozno popoldan so nam taborniki pokazali različna taborniška znanja. Zvečer so nam zakurili taborniški kres. Ob 10. uri smo trudni legli k počitku.

V petek, po zajtrku, smo šli v pravljico deželo na ogled palčkove hišice, kjer so nam pustili piškote. Po kosilu smo pospravili svoje stvari v potovalko in uredili sobo. Z avtobusom smo se odpeljali domov. Dnevi, ki sem jih s sošolci in učiteljico Natašo preživela na Rakitni, mi bodo ostali v lepem spominu.

Žiga Mlinarič, 2.b

Na Rakitno smo se odpeljali z avtobusom. Ko smo prišli, smo pospravili prtljago in se odpočili.

Popoldan smo se igrali med dvema ognjema in si ogledali kmetijo. Po večerji smo se ukvarjali z astronomijo. Drugi dan smo šli do jezera. Tam smo si ogledali jezero in ribiča. Po počitku smo imeli orientacijski pohod, kjer sem bil tretji z Rokom, Iris in Mihom.

Zvečer smo sedeli in peli ob tabornem ognju. Zadnji dan smo šli v pravljico deželo. Po kosilu smo pospravili in odšli domov. Bilo mi je zelo všeč, malo pa tudi dolgčas, zato sem bil vesel domačih.

Tanja Košir, 2.a

Šli smo v šolo v naravi na Rakitno.

Razdelili smo se po sobah. Na police smo zložili prtljago, nato pa zelo lačni odšli na kosilo. Popoldne smo odšli na kmetijo, kjer smo si ogledali živali in delo na kmetiji. Potem smo se igrali še na igrišču, zvečer pa smo obiskali malo šolo astronomije. Ob 22. uri smo zelo utrujeni odšli spat.

Po zajtrku smo šli okoli jezera in tam smo videli ribiča, a ne boste verjeli, v jezeru je plaval čevlji! Ob jezeru smo se igrali razne igre. Zadnji dan smo pospravili prtljago in šli domov, kjer so me že pričakovali starši in moj brat Rok.

Ana Avsenek, 2.a

V sredo smo se ob devetih odpeljali na Rakitno.

Ko smo prispeli, smo iz potovalk zložili prtljago. Popoldne smo šli na kmetijo. Na kmetiji so nam pokazali veliko strojev. Na drevesu smo videli čudno ptico. Na igrišču je bilo veliko igral in tudi neki balkon. Najbolj me je jezilo, da je bil balkon na drevesu.

Zvečer smo imeli malo šolo astronomije. Astronom nam je pokazal največji planet. Ta planet se imenuje Jupiter. Naslednji dan smo imeli orientacijski pohod. Ob petih so prišli taborniki. Skupaj smo zakurili taborni ogenj. Ob ognju smo peli razne pesmi.

Naslednji dan smo šli gledat palčkovo deželo. Potem smo zložili prtljago v potovalko. Škoda, da smo morali domov.

Anita Lah, 2.b

Nekega dne smo dobili prijavnico za tabor na Rakitno. Jaz sem se prijavila, ker se mi je zdelo zanimivo. Ko smo že dobili liste, kaj vse bomo delali, sem komaj čakala sredo. V sredo zjutraj sem se zelo zgodaj zbudila. Ampak kljub temu je bila ura hitro devet.

Peljali smo se dve uri. Z nami sta šla tudi 2. a in 2. Kovor. Z nami so šle štiri učiteljice: Nataša Ahačič, Andreja Sajovic, Irma Lipovec in Petra Vogelnek. Ko smo prišli, smo najprej zložili vse v svojo omarico. Kosilo, večerja, zajtrk in malica so bili vsak dan dobri.

Vsak dan smo delali ves dan. Zvečer smo odšli v posteljo ob deseti uri.

Tjaša Smolej, 2.b

Ko smo prišli na Rakitno, smo se najprej razvrstili po sobah. Potem smo oblačila dali v omare. Sladkarije smo dali v košarice. Prišel je čas za kosilo. Usedli smo se za mizo in pojedli kosilo. Prišel je čas za popoldanski počitek. Jaz sem igrala video igrice. Druge so skakale po posteljah in poslušale vokman. Po počitku smo šli na igrišče in se igrali igrice. Šli smo se igro med dvema ognjema. Igrali smo z 2.a razredom. Zmagali smo mi. Zvečer nas je obiskal astronom. Opazovali smo zvezde in planete. Ob desetih zvečer smo šli spat. Zjutraj smo imeli jutranjo telovadbo. Po telovadbi smo imeli zajtrk, potem smo šli ven in se igrali igrice. Po kosilu smo imeli dopoldanski počitek. Po počitku smo obiskali kmetijo. Gospa nam je povedala vse o živalih in kmetiji. Ko smo se vrnili, smo imeli malico. Potem smo se igrali. Zvečer so nas obiskali taborniki. Večer smo preživeli ob tabornem ognju. Imeli smo se zelo lepo. Zjutraj smo šli na zajtrk. Popoldan smo imeli tekmovanje. Bili smo drugi.

Lep pozdrav!

Tea Kokalj, 2.a

Zbrali smo se pred šolo ob 9.00 uri zjutraj. Počakali smo avtobus, ki nas je odpeljal na Rakitno. Ko smo prispeli, nam je učiteljica povedala navodila in odpeljala v sobe. Svoje stvari smo zložili v omare, potem smo se šli v sobo igrat do kosila. V sobi je bilo 9 deklet. Po kosilu smo si šli ogledat jezero. Igrali smo se veliko iger, potem pa sami odšli okoli jezera. Spat smo odšli ob 10.00 uri zvečer. Drugi dan smo se igrali, pekli smo kokice. Zvečer so nas obiskali taborniki. Taborniki so nas naučili eno pesem in nam pokazali svoje posebnosti. Zakurili smo tudi taborniški ogenj. Ob ognju smo sedeli in peli. Zadnji dan smo pospravili svoje stvari in sobe. Potem smo z avtobusom odšli domov. Pred šolo so nas počakali starši. Imeli smo se super.

KLANJSKA GORA

Klemen Hajsan, 4.b

ponedeljek, 11. 2. 2002

Danes smo se četrti razredi odpravili v Kranjsko Goro. Izpred šole smo odšli ob 9. uri zjutraj, v Kranjsko Goro pa prispeli ob 10.30. Vozili smo se uro in pol. Ko smo prispeli, smo pospravili prtljago, nato je bilo še nekaj časa, da smo se igrali in pojedli kosilo. Po kosilu smo odšli na smučišče. Razvrstili smo se v skupine, bil sem v najboljši skupini smučarjev. Prvi dan smo morali smuči nositi v breg, ker nismo imeli kart za smučanje. Smučali smo štiri ure in pol, po smučanju pa smo odšli v hotel in napisali naloge. Po večerji smo imeli še kratek sestanek. Kasneje smo se nekaj časa kartali in odšli spat. Sladko sem zaspal.

torek, 12. 2. 2002

V torek zjutraj je prva skupina odšla na smučanje in bordanje, druga pa na ogled severnih jelenov. Bil sem v drugi skupini. Severni jeleni so bili zelo lepi. Videli smo tudi lame in pse hrte. Bili so lepi. Po ogledu severnih jelenov, lam in psov smo odšli v hotel, napisali dnevnik in šli na kosilo. Po kosilu smo odšli na smučanje. Tega dne smo se vozili že na sedežnici. Smučali smo zelo dobro, zato smo prej končali. Prišli smo s smučanja, se preoblekli, napisali nalogo in odšli na večerjo. Po večerji smo se oblekli za maškarado in odšli na sprevod po okolici. Zvečer smo sladko zaspali. To je bil torek.

sreda, 13.2.2002

V sredo pa je druga skupina odšla na smučanje, prva skupina pa v Tamar. Mi smo smučali super, zato smo se vozili s polovice Vitranca. Prišli smo s smučanja, napisali nalogo, potem pa odšli na kosilo. Po kosilu smo se odpravili na malo daljši sprehod in si ogledali 252 let staro hišo. Po ogledu hiše smo odšli v hotel, nato pa v disko. Plesali smo v parih, zato smo ostali pol ure dlje. Plesali smo dve uri in pol. Ko smo se vrnili v hotel, sem sladko zaspal.

četrtek, 14. 2. 2002.

V četrtek je prva skupina odšla na smučanje in bordanje, druga skupina pa si je ogledala jezero Jasna. Bilo je zelo lepo. Po vrnitvi smo odšli v trgovino in nekateri fantje so puncam kupili nekaj za valentinovo. Naredili smo nalogo. Po kosilu smo imeli smučanje. Anita, Tjaša in Špela so odšle v bolnico na Jesenice, ker si je Tjaša zvila roko. Mi pa smo na smučišču smučali zelo počasi, ker je bil sneg zelo zanič in je bila megla. Po smučanju smo odšli v hotel in napisali nalogo. Po večerji smo imeli srčkov ples. Plesa je bilo konec ob 22.30, potem pa smo se pripravili na zadnjo noč v Kranjski Gori. Spet sem sladko zaspal.

petek, 15.2.2002

V petek zjutraj sem se zbudil in se pripravil na zadnji zajtrk. Pojedli smo in odšli na smučanje in bordanje. Po smučanju smo pripravljali prtljago, nato pa smo se po kosilu z avtobusom odpeljali domov.

Tako smo preživeli šolo v naravi. Imel sem se odlično.

KLANJSKA GORA

Jure Zdovc, 4. Kovor

Pozimi smo v Kranjsko Goro šli, da bi veliko smučali.

Imeli smo se zelo lepo, smučanje nam je dobro šlo.

Da na šolo ne bi pozabili, smo se vsak dan malo učili.

V Tamar smo se na izlet odpravili, med potjo smo si skakalnice ogledali.

Enkrat smo v disko šli in se tam zabavali.

Vse lepo pa enkrat mine, zdaj le še obujamo spomine.

ŠOLA

Karin Podlipnik, 4.a

V šoli se res fino imamo, rišemo, pišemo in projekte radi imamo. Seveda ne smem pozabiti: učiteljica veliko stvari nas nauči.

Ivona Špiler, 4.b

Ko smo prišli v Kranjsko Goro, smo se razporedili po sobah. Potem smo se namestili in pospravili obleke. Medtem smo se pogovarjali. Ko smo vse pospravili, smo odšli na kosilo. Pri kosilu smo spoznali strežnike. Po kosilu smo odšli, se oblekli, nato pa smo šli ven, počakat učitelje, in skupaj smo odšli na smučišče. Na smučišču smo se razdelili v skupine. Vsaka skupina je imela svojega učitelja. Jaz sem imela učiteljico Petro. Prvi dan je bilo malo težje, vendar smo se potrudili. Smučali smo približno tri ure. Ko smo šli nazaj, smo bili zelo utrujeni. Ni se nam dalo hoditi. Ko smo prišli tja, smo pospravili smuči in se šli v sobe preobleč. Potem smo odšli na večerjo. Po večerji smo odšli v sobe, se umili in odšli v postelje. Ob deseti uri so nas prišle pogledat učiteljice, če smo mirni. In vsak dan je bilo lepše.

Eva Praprotnik, 4. Kovor

V ponedeljek, 11.02.2002, ob 9. uri, smo se zbrali pred šolo in se z avtobusom odpeljali v Kranjsko Goro, kjer smo imeli šolo in naravi. V Kranjsko Goro smo prišli ob 10. uri in se nastanili v penzionu Borka. Tam smo pospravili oblačila in šli na kosilo, po kosilu pa na smučišče, kjer smo se razdelili v skupine. Po smučanju smo šli v penzion Borka, kjer smo pojedli večerjo. Potem smo šli še enkrat na smučišče. Tam smo se nekaj naučili o reševanju izpod plazov. Ko smo se vrnili, smo imeli še sestanek, potem pa smo šli spat. V torek, sredo in četrtek smo imeli zajtrk ob 8. uri. Po zajtrku smo šli smučat, gledat severne jelene, lame, angleške hrte in škotsko visokogorsko govedo, na sprehod, pa tudi k izviru Save Dolinke in v Tamar. Ko smo se vrnili, smo imeli kosilo, potem pa smo se zamenjali. Zvečer smo šli v disko, imeli smo maškarado, modno revijo in ples za valentinovo.

V petek smo šli na zajtrk, potem pa vsi skupaj na smučišče. S smučišča smo odšli v penzion Borka na kosilo. Po kosilu smo prtljago pospravili v avtobus in se z njim odpeljali domov.

Katja Zupan, 4. Kovor

CILJ V KRANJSKI GORI

V ponedeljek, 11.2.02, smo se zbrali v Bistrici pred šolo. V avtobus smo zložili prtljago in se odpravili na cilj. Vozili smo se skozi gorenjske kraje in se ob tem pogovarjali o zanimivih rečeh. Po približno eni uri smo se pripeljali v Kranjsko Goro. Naš cilj je bil dosežen.

OGLED SEVERNIIH JELENOV

V torek, 12.2.02, popoldne, smo se odpravili na ogled severnih jelenov. S seboj smo vzeli 500 SIT. Ko smo prišli, smo si najprej ogledali lame. Potem smo videli še govedo škotskega višavja, nato pa še lovske pse, kokoši in gosi, nazadnje pa še severne jelene. Neki gospod nam je vse razložil in mi smo morali reševati uganke. Severni jeleni so bili res lepi. Kmalu smo odšli v hotel.

Maruša Žlindra, 4.b

V ponedeljek smo šli v Kranjsko Goro. Čakalo nas je pet čudovitih dni. Najbolj mi je bila vseč sredo. Po zajtrku smo odšli na smučišče, kjer smo smučali do kosila. Po kosilu smo se odpravili v Tamar, vsi pa smo nestrpnost čakali večer, saj naj bi šli v disko. Po večerji smo se odpravili v sobe. Tam smo se lepo oblekli in uredili za disko, ki se je nahajal v sosednjem hotelu. Ko smo vstopili, sem kar zamašila ušesa, ker je bila glasba tako glasna. Plesišče je bilo osvetljeno z barvnimi lučmi, ki so utripale. Podali smo se na plesišče, kjer bi ostali do jutra, vendar smo kmalu morali v naš hotel, da bi si nabrali moči za naslednji dan. Ko smo prišli v sobe, smo popadali v postelje od utrujenosti. V Kranjski Gori se je dogajalo mnogo zanimivih reči, vendar se mi je obisk diska najbolj vtisnil v spomin.

MOJA NAJBOLJŠA
PRIJATELJICA,
MOJ NAJBOLJŠI
PRIJATELJ

Nejc Vertelj, 4.a

Moj najljubši prijatelj je Aleks. Trenira nogomet. V telovadnici si je zlomil prst. Hodi v četrty razred. Ima mlajšega brata Luko. Pozimi nisva toliko skupaj, poleti pa skupaj igrava nogomet in se voziva s kolesom. Vsako leto ga povabim na rojstni dan.

Nejc Pirnovar, 3.a

Moj najboljši prijatelj je Domen. Sva tudi sošolca. Domen je velik 130 cm in ima črne lase. Ko imava dovolj prostega časa, se dobiva na igrišču in igrava nogomet. Veliko se pogovarjava o šoli in glasbi. Želim si, da bi še naprej ostala dobra prijatelja in sošolca.

Ema Blažič, 3.a

Moja najboljša prijateljica je Ana. Ima temne rjave lasje in modre oči. Vedno sva si bili kot sestri. Potem sva se skregali, zdaj pa sva že prijateljici. Vedno sva nalogo delali skupaj. Zdaj, ko pa je bolna jo tako zelo pogrešam. Upam, da se bo hitro pozdravila.

Kristina Blažević: Portret

POHOD V TAMAR

V sredo, 13.2.02, smo se z avtobusom odpravili v Planico. Od tam smo se odpravili v Tamar. Do tja je bila dolga pot. Pot je bila tudi ledena. Ko smo prišli v Tamar, smo šli v gostilno.

Ko smo šli nazaj, smo vsi po vrsti padali na ledu. Nazaj smo se odpravili z avtobusom.

NA TORTICI

V četrtek, 14.2.02, smo popoldne, ko smo prišli s sprehoda, šli v slaščičarno. Naročili smo tortico in popili kozarec vode. Ko smo pojedli, je učiteljica plačala in šli smo nakupovat. Zvečer smo šli spat.

ODHOD DOMOV

V petek, 14.2.02, popoldne, smo se odpravili iz Kranjske Gore domov. Doma smo zopet zaživel po starem.

Domen Konc, 3.a

Moj najboljši prijatelj je Matic L. Oba hodiva h gasilskemu krožku. Matic je zelo velik in suh. Ima kratke temne rjave lase in rjave oči. Če kateri od naju pozabi, kaj je za domačo nalogo, se pokličeva po telefonu. Komaj čakam, da bo spet lepo, da se bova vozila s kolesom. Drug drugoga sva povabila na rojstni dan. Včasih se z Maticem, tudi skregava, vendar se hitro pobotava. Matic je zelo prijazen, zato je moj najboljši prijatelj.

Monika Škof, 3.a

Moja najboljša prijateljica je Sara Truden. Ima modre oči in rjave lase. Velika je 139 cm. Živi Na Jasi 14. Ima tudi brata Žana. Star je štiri leta. Zelo rada bere knjige in hodi h gimnastiki. V prostem času igra igrice na računalniku, skače elastiko in se zunaj igra s prijatelji. Na morje gre na otok Silbo kar za mesec in pol, tudi tam ima veliko prijateljev.

Anže Mikulič: Portret

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

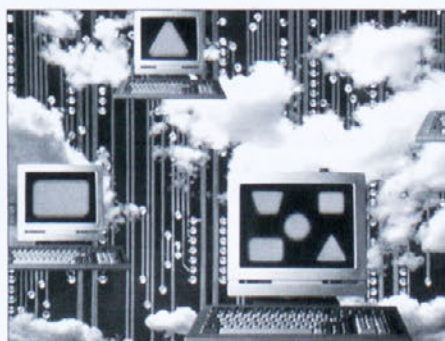
Luka Bučič, 3.a

Za prvi rojstni dan sem od strica dobil lepega medvedka. Moj medvedek je lepe barve. Oči ima črne in nosek tudi. Tačke ima modre in rdeče. Ponoči se medvedku oči in nosek svetijo kakor kresnička. Zato, ker je najlepši od vseh igrač, ga imam najraje. Kadar se umaže, ga operem v pralnem stroju in potem je spet bel in lep.

Anže Račman, 3.a

Moja najljubša igrača je računalnik. Dobil sem ga pred sedmimi meseci. Z njim lahko igram igrice, nogomet, košarko, hokej in formulo. Računalnik večinoma igram v prostem času in ko je slabo vreme. Ko je vreme lepo, grem na igrišče in s prijatelji igram nogomet. Veliko sem tudi na internetu in se zabavam. Računalnik igram kakšne tri ure.

Miha Japelj, 3.a

Moja najljubša igrača je lego tehnik (Bionicle). Dobil sem ga za rojstni dan. Prinesla sta mi ga mami in oči. Je svetlo in temno zelen. Namesto ene roke ima sekuro. Na drugi roki ima dva prsta in gibljivo roko. Ima svetle oči. Ima tudi masko. Njegove noge so zelo gibljive. Ima zelo velike in majhne koščke. Včasih se z njim igram. Eno roko lahko vrtim. Imam že dva: velikega in majhnega. Rad bi dobil še tretjega, da bi ga sestavil v še večjega.

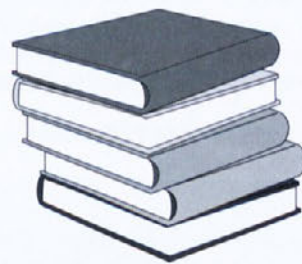
Tea Jakovljevič, 3.a

Moja najljubša igrača je zajček. Moj zajček je rumen in ima črne oči. Ima dolge uhlje in rjav smrček. Na vratu ima privezanega pisanega metuljčka. Zajček ima tudi majhnega zajčka. Tudi on ima črne oči, rjav smrček, dolge uhlje, pisanega metuljčka, seveda je tudi rumen. Oba imata rjave in bele tačke. Tega zajčka sem dobila od Božička. Kadar me ni doma, sedi na moji postelji. Imam ga zelo rada.

Emil Lončarevič

Jaro Veselinovič, 1.a

V prostem času najraje berem, zato je moja najljubša igrača knjiga. V zadnjem času berem knjigo o Harry Potterju. Prebral sem že dva dela, zdaj berem tretjega, z naslovom Jetnik iz Azkabana. Prebral sem že 247 strani. Knjiga mi je zelo všeč, ker je notri veliko zanimivih dogodivščin. Berem jo zvečer, včasih tudi zjutraj. Prebral bom tudi četrti del.

Sara Truden, 3.a

Moja najljubša plišasta igrača je koala. Ime ji je Cofko Cof. Dobila sem jo za Miklavža pri sestrični in bratranču, ko sem bila stara pet let. Je sive barve. Ima rjave oči in bel trebušček. Gobček ima črne barve. Velikokrat sem jo vzela s seboj na morje. Vsako noč spi pri meni. Ko grem v šolo, jo postavim na blazino v kotu postelje. Ob koali imam tudi dve plišasti igrački. Ena je miška z imenom Jerry. Poleg nje pa imam kuža Tačka, ki sem ga dobila za rojstni dan od sošolke Eme.

Koalo imam zelo zelo rada.

In za konec vam moram povedati, da imam v sobi še zelo veliko plišastih igračk.

Tjaša Špendal: Znanilci pomladi

BEREMO Z MEDVEDKOM

Dina Pintarič

O sami vsebini in poteku projekta BEREMO Z MEDVEDKOM, ki poteka preko interneta, smo vas seznanili že v prejšnji številki STEZIC, zato vam tokrat predstavljamo tiste, s katerimi sodelujemo v tem projektu. To so:

OŠ FRANCE PREŠEREN KRANJ, učenci 4.a razreda

Naša šola nosi ime po največjem slovenskem pesniku dr. Francetu Prešernu. Nahaja se v Kranju, nasproti zdravstvenega doma. Za njo leži šolsko igrišče s tekaško stezo, pred njo pa parkirišče, nad katerim kraljuje doprsni kip Franceta Prešerna, obdaja pa jo tudi kos zelenice ter zelo prometna in hkrati nevarna cesta.

Čeprav je šola navzven majhna, oziroma ne daje vtisa mogočne zgradbe, vsi ti občutki zbledijo

ob vstopu vanjo. Takoj, ko prestopiš prag, zagledaš pred seboj ogromen hodnik, ki se razcepi na pet manjših hodnikov. Tako kot vsaka šola, ima tudi naša svojo upravo, kamor štejejo zbornico, ravnateljevo pisarno, pisarno pomočnice ravnatelja, tajništvo, računovodstvo in še druge pisarniške prostore. V upravi se zbirajo učitelji, ravnatelj in ostali šolski uslužbenci, torej, tam se zbira naša tako imenovana vlada.

Po hodniku pa so razporejeni razredi višje stopnje, v zgornjem nadstropju pa se nahajajo razredi nižji stopnje, kamor trenutno pešačim in si nabiram kondicijo po stopnicah vsako jutro tudi sama. Zelo rada se ponašam z našo telovadnico, ne eno, temveč dvema, kjer navadno preživimo zimska, mrzla obdobja telovadbe. Imamo tudi dokaj velik večnamenski prostor, kuhinjo z jedilnico in kinodvorano, ki naj bi bila namenjena predvajanju video kaset. Ker pa smo tako "moderna šola", nam ta prostor ne http://www.o-fp.kr.edus.si/slike/9900/sola_99/http://www.o-fp.kr.edus.si/slike/9900/sola_99/sluzi več v ta namen, pač pa imamo TV-opremo že kar v razredih.

Skratka, šola je po mojem okusu, super, enkratna, rada obiskujem pouk zaradi šole same in pa tudi zaradi prijateljev, sošolcev, s katerimi skupaj nabiramo znanje, uganjamo norčije in se iz dneva v dan veselimo novega dne pouka.

Maja Bešter

LEP POZDRAV IZ KRANJA, OSNOVNE ŠOLE FRANCETA PREŠERNA

V našem 4.a razredu nas je 27. Deklic je 15, fantov pa 12. Skupaj smo že od prvega razreda in se dobro razumemo. Imamo mlado učiteljico, ki nas veliko nauči.

Ime ji je Simona Bizjak Mrak. Kadar nam razlaga snov, jo zelo natančno poslušamo. Razred je zelo priden in imamo dobre ocene. Med fanti nas je veliko, ki imamo radi šport. Ta šport je nogomet. Punce imajo rade gimnastiko. V šoli se včasih tudi skregamo, a se kmalu pobotamo, ker učiteljica naredi red.

Vsak izmed nas se vam bo predstavil. Najprej smo kratek spis o sebi napisali na list, potem pa smo ga morali prepisati z računalnikom, kar sploh ni bilo tako lahko. Pri urah računalništva smo bili res delavni. Enim je uspelo bolj, drugim manj.

Pošiljamo vam medvedka, ki mu je preprosto ime Medo. Upam, da vam bo všeč. Nam je zelo.

Lepo se imejte!

OŠ GRM, Novo mesto
(učenci 3.a in 3.b razreda)

Osnovna šola Grm je ena od štirih mestnih novomeških šol. Njen okoliš je del mesta, kjer prevladujejo stanovanjski bloki, nekaj je individualnih hiš v starejšem jedru tega dela mesta, z obrobja pa prihajajo tudi učenci iz pretežno kme-tijskih gospodinjstev. Šolska stavba je bila zgrajena leta 1972, vendar smo na šoli zelo hitro občutili prostorsko stisko, saj je število vpisanih učencev vedno bolj naraščalo. Sedaj se je začela dograditev šole s štirimi učilnicami in manjšo telovadnico. Šola izvaja poleg rednega pouka še vrsto interesnih dejavnosti in fakultativni pouk francoščine. Strokovni delavci in vodstvo šole že od vsega začetka sledimo sodobnim trendom v umetnosti poučevanja. Tako smo med prvimi uvajali nivojski pouk, obliko pouka, kjer je učni tempo prilagojen zmoglostim učenca. Organiziramo tudi dneve izbirnih vsebin, v katerih potekajo dejavnosti v približno dvajsetih skupinah. Skupine so starostno heterogene. Na ta način učencem nudimo različne možnosti, da razvijajo, usmerjajo in poglobljajo svoje interese. Učenci tako gradijo predvsem pozitivno samopodobo. V času dni izbirnih vsebin se običajno začne oblikovati gledališko-glasbeno-plesna prireditev, ki se med šolskim letom dograjuje in na koncu dobi obliko velikega projekta. Šola v naravi je organizirana za 4., 6., in 7. razred. Tu se učenci naučijo osnov raziskovalne-

ga dela. Bogatijo si izkušnje in komunikacijske spretnosti. Pri učencih se krepi zavest o povezanosti človeka z naravo. Na šoli izhaja časopis Najča, ki je prijel številna priznanja za kakovostne pisne prispevke in domiselno oblikovanje, v zadnjih desetih letih pa je prejemnik nagrade za stalno kakovost. Na šoli organiziramo že tradicionalna Grmska srečanja, kulturne prireditve z udeležbo znanih ustvarjalcev, uveljavljenih na različnih področjih. Že enajst let sodelujemo s koroškimi Slovenci, starimi od deset do petnajst let, ki vsako leto pridejo v času poletnih počitnic za tri tedne k nam na počitnice in se v šoli, na domovih in na ekskurzijah učijo slovenščine. Sicer pa so učenci deležni številnih spodbud mentorjev različnih dejavnosti. Udeležujejo se različnih tekmovanj, najbolj odmevni so dosežki grmskih učencev na športnem področju, predvsem v atletiki in košarki.

OŠ SEČOVLJE, SEČOVLJE (učenci 3. razreda)

Sem Rjavček in prihajam iz osnovne šole v Sečovljah. Mojim prijateljem iz 3. razreda se zdim zelo ljubek in pristrčen. Tudi oni so mi zelo prirasli k srcu, saj me imajo zelo radi in se z mano lepo igrajo. Naj vam zaupam da je v tretjem razredu 15 učencev, 9 deklic in 6 dečkov. Vsi so zelo delavni in simpatični. Njihova razredničarka Neli Romallo je letos zadovoljna, saj ima čudovite otroke. Na žalost pa je zbolela, zato se vam oglašam skupaj s tretješolci šele danes. Naša šola leži na griču v Sečovljah. Je nova, velika, svetla in zelo topla. Iz razreda imamo pogled na morje in prekrasne soline. Kadar je v šoli kaj nezanimivega, tretješolci zelo radi pogledajo skozi okno in potujejo z domišljijo. Odidejo v soline, na letališče, v zapuščen samostan, ki stoji na griču Krog, v zapuščen rudnik črnega premoga ali na obrežje morja. Zaupali so mi, da komaj čakajo, da spoznajo vas in vašega medvedka. Zelo nestrpnost čakajo vaše pismo in vašega ljubljence. Upajo, da se bomo čim prej spoznali in da bomo postali dobri prijatelji. Ker jim pomenim zelo

veliko, vas prosijo, da z menoj lepo ravnate in mi zaupate vaše skrivnosti. Obljubljajo vam, da bodo tudi oni z vašim medvedkom lepo ravnali. Pošiljajo vam lepe pozdrave, vam in vaši razredničarki. Jaz pa vam zaupam skrivnost, da me je malo strah potovanja po pošti, saj bom prvič sam, zaprt v temni škatli. No, že res, da sem z mojimi dragimi kar veliko prepotoval, a bil sem v družbi, vedno na častnih mestih. Zato, ne čudite se, če se vam bom zdel preplašen in zbežan. Prepričan sem, da me boste znali potolažiti, saj mi bo v vašem objemu spet prijetno pri srcu.

POZDRAVLJENI, TRETJEŠOLCI

Sem čisto pravi bralni medvedek. Moji prijatelji se niso mogli odločiti, kako naj mi bo ime. Dekleta so navijala za ime Miki, dečki pa so mi želeli dati ime Štefan. Tudi vi lahko izbirate. Slišim na obe imeni.

Veste, z njimi sem zelo dober prijatelj in radi me imajo. Kot vsi otroci so tudi oni najbolj pridni, ampak priznajo tudi, da so včasih tudi majceno nagajivi. Med seboj se dobro razumejo in so prijatelji. Imel sem jih rad in sem jih zelo dobro spoznal. Tudi vas bi želel spoznati, seveda tudi "tretješolci" iz Novega mesta. Kakšni ste vi? Pišite jim. Veseli bodo vaše pošte. Naročili so mi, da napišete tudi, kako se počutim med vami in kakšne knjige radi berete. Posebej so me opozorili, da ne smem pozabiti: vse, vas in vašo učiteljico, moram lepo pozdraviti.

Torej: "Pozdravljeni vsi, ki ste zbrani tako lepo tu v razredu!"

MIKI PRI KIM DOMA IN DRUGOD

Kim Peternel, 3. b

V PETEK

V petek sva šla s Kim domov, po Aleksa v varstvo ni bilo potrebno iti. Po poti domov mi je Kim povedala, da je šel takoj zjutraj v Ljubljano na podelitev priznanj za vodne detektive. Ko sva prišla domov, mi je Kim predstavila svojo družino. Povedala je, da bo dobila Vegovo priznanje. Mami in oči sta bila zelo vesela. Obljubila sta ji izlet na Pokljuko. Ta dan smo šli v Ljubljano po bratca Aleksa. Skupaj smo šli v Šiško, kjer Kim in Aleks ob petkih plešeta rock 'n roll. Bili smo prezgodnji, zato smo šli v najbližjo slaščičarno na tortice. Po plesnih vajah smo šli domov in ob osmi uri gledali film "Mladi Indiana Jones in prva pustolovščina". Bil je zelo zanimiv. Ko je bilo filma konec, je bil čas za posteljo. V Kimini postelji sem našel prijatelje. Kar nekaj časa smo se pogovarjali in nato zaspali.

V SOBOTO

V soboto po jutranjih opravilih mi je Kim prebrala knjigo Mali kenguru. Ta kenguru je v zgodbi rešil ves trop pred ljudmi, ki bi si tam zgradili naselje. Šel je po nasvet, kam naj se preselijo. Zgodba mi je bila všeč. Potem je bilo kosilo. Po kosilu smo šli vsak k svojemu delu, potem pa se je Kim lahko igrala in poslušala radio. Kot bi mignil je prišel večer. Mami in oči sta šla s prijatelji praznovati njen rojstni dan, mi trije pa smo šli gledat televizijo. Odločili smo se za film o Tarzanu, potem pa smuk v posteljo.

V NEDELJO

Zbudil sem se v vetrovnem in mrzlem jutru. Dobro, da sem bil na toplem, ker to vreme ni bilo prav nič primerno za cvetno nedeljo. Kim mi je povedala, da gre v cerkev in naj se ta čas pogovarjam s prijatelji. Kmalu se je vrnila. Potem smo pripravljali vse za praznovanje rojstnega dne Kimine mamice. To pa ni bilo tako hitro. Bil sem tako nestrpen. No, končno sem pričakal prvi zvonec, bila je Kimičina mama po mamini strani. Potem pa še ata in mama po očijevi strani in Kimina teta s svojo družino. Mene je vsakemu predstavila. Tako sem preživel še zadnji dan s Kim.

INTERVJU Z MIHOM BAKARIČEM

Pravi novinarji morajo seveda intervjuvati tudi znane osebe. Ena takih na naši šoli je prav gotovo Miha Bakarič, državni prvak v lokostrelstvu za leto 2002, ki se je prijazno odzval našemu povabilu. Kot vidite, so Stezice zelo radovedne. Sprašujejo vse, kar jih trenutno zanima. Sedaj pa si brž preberite intervju, napisan ekskluzivno za naš časopis!!!

OSEBNA IZKAZNICA MIHE BAKARIČA

ROJSTNI DAN:
18.1.1988
VIŠINA:
169 cm
TEŽA:
57 kg
BARVA OČI:
zelena
NAJ - ŠPORTNIK:
Dejan Šitar
NAJ - ŽIVAL:
pes
NAJ- HRANA
čokoladna torta

Stezice: Prijateljstvo. Kdo je tvoj najboljši prijatelj?

Miha: Žan Brovč

Stezice: Ali imaš doma kakšno domačo žival?

Miha: Imam psa, zajca, ribe in ptiča.

Stezice: Naj se osredotočimo na tvoje športne dosežke in s tem na športno kariero. Zanima nas, koliko časa že treniraš?

Miha: Treniram šest let.

Anita Rotar: Znanilke pomladi

Stezice: Kje si začel streljati?

Miha: Streljati sem začel na Šiji, tam sem tudi prvič videl lok. Sedaj pa treniram dvakrat v OŠ Bistrica, 1 uro in pol, trikrat doma. Vsak dan tečem in se ukvarjam s fitnessom.

Stezice: Trenerji imajo pomembno vlogo pri tako vrhunskem športu. Kdo je tvoj trener?

Miha: Moj trener je Marjan Radosavac.

Stezice: Gotovo imaš veliko medalj in priznanj z različnih turnirjev, pa vendar ti kateri od dosežkov pomeni največ?

Miha: Vsak dosežek mi veliko pomeni.

Stezice: Ali imaš sedaj kakšne posebne priprave?

Miha: Posebnih priprav nimam, rad pa bi imel večkrat na teden trening.

Stezice: Svetovni lokostrelci so znani predvsem po tem, da imajo veliko denarja in se vedno gibljejo v spremstvu lepih deklet. Gotovo imaš veliko ponudb?

Miha: Se ne ukvarjam s tem, ker tudi nimam veliko časa za resno zvezo.

Stezice: Kaj pa simpatija?

Žiga: Da.

Stezice: Kljub natrpanim vsakodnevnim treningom moraš najti čas tudi za šolo. Kakšen je tvoj uspeh?

Žiga: Odličen.

Mihu se prav lepo zahvalujemo in mu želimo še veliko uspehov.

Eva Pangeršič, 7.a

Hvala!
Dobr' se mejte!

Miha Bakarič, 8.a

EVROPSKI MATEMATIČNI KENGURU

21. marec 2002

Šolsko tekmovanje v znanju matematike

REZULTATI 2. RAZRED

Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 17 učencev.

1. NENA BOGATAJ 2.b	45 T
ROK LEGAT 2.b	
JERA MEGLIČ 2.a	
TIMOTEJ MRVAR 2.a	
ROK ZUPAN 2.Kovor	
6. Barbara Novak 2.Kovor	42 T
7. Rok Meglič 2.b	41 T
Nina Zaletel 2.Kovor	
Dominik Zupan 2.Kovor	
10. Matej Dobre 2.Kovor	40 T
Jure Ferjan 2.a	
Klara Gričar 2.Kovor	
Anita Lah 2.b	
Žiga Mlinarič 2.b	
Jan Novak 2.a	
Maja Oblak 2.a	
Anže Šlibar 2.Kovor	

REZULTATI 3. RAZRED

Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 11 učencev.

1. TEA JAKOVljeVIČ 3.a	69,5 T
2. KIM PETERNEL 3.b	62 T
3. MAJA POZVEK 3.Kovor	60,75 T
4. Tina Rozman 3.b	59,5 T

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

V ponedeljek, 04.02.2002, je bilo šolsko tekmovanje iz zgodovine. Udeležilo se ga je 26 učenk in učencev 7. in 8. razreda. 15 jih je doseglo bronasto priznanje. Od teh jih je 8 doseglo zadostno število točk za udeležbo na regijskem tekmovanju. Ti učenci so:

Maša Švab
Teja Kikel
Dominik Mrvar
Eva Zaletel
Mihaela Nolimal
Lavra Stritih
Saša Črtalič
Petra Ahačič

Veliko znanja in uspeha na regijskem tekmovanju!

Mentorica
Marta Frantar

5. Matic Snedic 3.b	54,5 T
6. Katja Mihelič 3.a	53,25 T
Marcel Šemrov 3.Kovor	
8. Katja Smolej 3.b	52 T
Jaša Veselinovič 3.b	
10. Martin Pernuš 3.a	50,75 T
11. Sara Truden 3.a	49,5 T

REZULTATI 4. RAZRED

Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 13 učencev.

1. MARUŠA ŽLINDRA 4.b	82 T
2. ŽELJKA RISTIČ 4.Kovor	77 T
3. LEA VETERNIK 4.c	67 T
4. Matic Kozinc 4.b	65,75 T
Jure Mandelc 4.b	
Tjaša Špendal 4.a	
7. Mateja Trnovec 4.c	64,5 T
8. Sara Likozar 4.a	63,25 T
9. Karin Podlipnik 4.a	59,5 T
10. Tilen Radosavac 4.c	55,75 T
11. Maša Vertelj 4.a	55,5 T
12. Anže Aljančič 4.Kovor	54,5 T
Matevž Kutnar 4.a	

REZULTATI 5. RAZRED

Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 7 učencev.

1. PETER DOLENC 5.c	86 T
2. MARTINA ZUPAN 5.c	83,25 T
3. ROK PODAKAR 5.c	82,25 T
4. Jure Turk 5.a	77,75 T
5. Petra Šter 5.c	73,75 T
6. Tanja Pretnar 5.b	65,75 T
7. Matic Hudobivnik 5.c	65 T

REZULTATI 6. RAZRED

Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 9 učencev.

1. NEŽA SERMEK 6.c	84,75 T
2. ANŽE ROBLEK 6.a	82,5 T
3. HELENA TRNOVEC 6.a	82,25 T
4. Petra Kuhar 6.b	76,25 T
5. Katja Zdovc 6.b	75 T
6. Saša Vrečar 6.b	69,5 T
7. Tadeja Oblak 6.b	69,25 T
8. Uroš Rožič 6.b	66,75 T
9. Nina Zupančič 6.b	62,5 T

REZULTATI 7. RAZRED

Bronasto Vegovo priznanje je osvojilo 8 učencev.

1. MATIC PIKOVNIK 7.a	77,25 T
2. ROBERT BOLDIN 7.c	71,75 T
3. ALEŠ MANDIČ 7.b	71 T
4. Marko Ahčin 7.b	68,5 T
5. Domen Haler 7.b	64,75 T
6. Eva Zaletel 7.b	64,5 T
7. Mihaela Nolimal 7.b	63,75 T
8. Jošt Vrabič-Koren 7.b	63,5 T

REZULTATI 8. RAZRED

Bronasto Vegovo priznanje so osvojili 4 učenci.

1. DOMINIK MRVAR 8.b	73 T
2. NASTJA GOSAR 8.c	71 T
3. LEON JUKIČ 8.a	66,25 T
4. Tina Pernuš 8.c	60,5 T

Predsednik tekmovalne komisije
Mihael Zaletel

TEKMOVANJE IZ FIZIKE

V soboto, 23. marca 2002, je na OŠ Naklo potekalo regijsko tekmovanje v znanju fizike za srebrna Stefanova priznanja.

Tekmovalna se je udeležilo 162 učencev, ki so sodelovali v 81 ekipah osnovnih šol gorenjske regije, med njimi tudi učenci naše šole: osmošolca Dominik Mrvar in Lea Bajželj ter sedmošolca Marko Ahčin in Eva Zaletel.

Lea Bajželj in Dominik Mrvar sta se med 39 ekipami uvrstila na 24. mesto.

Uspešnejša sta bila med 42. sodelujočimi ekipami sedmošolcev Eva Zaletel in Marko Ahčin, ki sta osvojila 12. mesto ter z doseženimi 59 točkami srebrni Stefanovi priznanji.

Denis Zoran: Portret

Mentor
Mihael Zaletel

EPI READING BADGE

REZULTATI TEKMOVANJA ZA ANGLEŠKO BRALNO ZNAČKO (18.3.2002)

4. RAZRED	ŠTEVILO TOČK (možnih 31)
GROS TINA	30
MAJERIC ŠPELA	29
GROS PETRA	28
PRAPROTNIK PETRA	27
BLAŽEVIČ KRISTINA	27
PODLIPNIK KARIN	27
ŽLINDRA MARUŠA	26
PAGON NEJKA	25
GROS MONIKA	24
KIRN UROŠ	23
HERVOL EVA	20
ŠRIMPF NASTJA	19
TRNOVEC MATEJA	18

(Vsi učenci prejmejo priznanja-EPI Young Readers).

5. RAZRED	ŠTEVILO TOČK (možnih 44)
VESTER DEMJAN	43
PRETNAR TANJA	37
ŠARABON ANŽE	36
ŠNOBEL KRISTIAN	34
GREGORČIČ MATEJA	33
TURK JURE	31
PODAKAR ROK	29
HUDOBIVNIK MARK	28
SEDEJ MONJA	27
HUŠIDIČ ARMINA	27
HUDOBIVNIK MATIC	26
MARKELJ ALEN	24
KOSMAČ TAJA	23
PAVEC TEJA	20
FAJFAR TEJA	19

(Učenci, ki so dosegli 43-44 točk, bodo nagrajeni s knjižnim kazalom, priznanjem in knjigo, 23-42 s knjižnim kazalom in priznanjem, 1-22 s knjižnim kazalom).

6. RAZRED	ŠTEVILO TOČK (možnih 46)
SERMEK NEŽA	46
TRNOVEC HELENA	45
ZDOVC KATJA	45
KRALJ ROZI	45
ROBLEK ANŽE	44
RAZINGER NINA	44
SAJOVIC DEJAN	43
OBLAK TADEJA	43
MARŠIČ GAJA	43
PRAPROTNIK TINA	43
LEVSTEK PATRICIJA	42
GOLMAJER TJAŠA	39
KUHAR PETRA	37
VREČAR SAŠA	35
ŠTULAR MIHA	35
FIC JURE	31
ŠERC MATIC	30
OMAN SABINA	26
TUTIČ DARKO	22
STARE PATRICIJA	18
POVALEJ TANJA	18
JERMAN MATEJ	10

(Učenci, ki so dosegli 46-45 točk, bodo nagrajeni s knjižnim kazalom, priznanjem in knjigo, 24-44 s knjižnim kazalom in priznanjem, 1-23 s knjižnim kazalom)

7. RAZRED	ŠTEVILO TOČK (možnih 50)
MOZETIČ DAŠA	49
PREŠERN MARUŠA	46
BLAŽIČ ANA	45
NOLIMAL MIHAELA	45
STRITIH LAVRA	44
AHAČIČ PETRA	43
ČRTALIČ SAŠA	41
MANDIČ ALEŠ	40
KOREN VRABIČ JOŠT	39
ŠVAB KAJA	38
ŠKROPETA TADEJA	37
CERKOVNIK MAŠA	36
ODOBAŠIČ ADILA	36
BOLDIN ROBERT	35
ŽNIDARŠIČ NEJC	34
KUTNAR NEŽA	33
ZALETEL EVA	32
POGAČNIK DAŠA	32
TROBIŠ MAJA	31
KUTNAR ANA	31
JANČIČ KLEMEN	29
TURK DOMEN	28
BODLAJ GAŠPER	27
KUHAR ROBI	26
ŠTRUKELJ MAŠA	25
MEGLIČ TONČEK	23
GRAMC ŠPELA	22
KRSNIK GAŠPER	22
MEGLIČ ERIK	21
PERKO JERNEJ	21
SUŠNIK BINE	20
ŽABKAR DAVID	21

(Učenci, ki so dosegli 49-50 točk bodo nagrajeni s knjižnim kazalom, priznanjem in knjigo, 26-48 s knjižnim kazalom in priznanjem, 1-25 s knjižnim kazalom).

8. RAZRED	ŠTEVILO TOČK (možnih 50)
NANEVA NATAŠA	48
GOSAR NASTJA	47
ŠVAB MAŠA	47
KIKEL TEJA	45
JENŠTERLE ANA	41
PERNUŠ TINA	37
JUKIČ LEON	36
RIBNIKAR ANJA	35
VERTELJ JURE	33
KRČ INES	33
DROBNJAK NATAŠA	29
MANDIČ KATARINA	29
SLABE DOROTEJA	28
ROZMAN TOMAŽ	28
BAJŽELJ LEA	25
HALER ANŽE	25

(Učenci, ki so dosegli 48-50 točk, bodo nagrajeni s knjižnim kazalom, priznanjem in knjigo, 26-47 s knjižnim kazalom in priznanjem, 1-25 s knjižnim kazalom).

Mentorici
Tjaša Švab in Barbara Bertoncelj

CANKARJEVO PRIZNANJE

V sredo, 13. februarja, je bilo na naši šoli tekmovanje v znanju slovenščine za bronasto Cankarjevo priznanje.

Tekmovanja se je udeležilo 10 učencev osmega razreda, bronasto Cankarjevo priznanje pa je osvojilo 5 učenk.

Te so:

Teja Kikel, 8.c
Nastja Gosar, 8.c
Maša Švab, 8.c
Ines Krč, 8.b
Tina Pernuš, 8.c

Iskrene čestitke!

Na vseslovensko (državno) tekmovanje so se uvrstile prve tri, rezultatov tega tekmovanja pa še nismo dobili.

Mentorica
Metka Kavčič

VESELA ŠOLA

Na državno tekmovanje so se uvrstili:

Matic Snedic, 3.a
Eva Zaletel, 7.b
Jošt Vrabič Koren, 7.b
Teja Kikel, 8.c

Mentorica
Breda Jurkovič

KEMIJSKO TEKMOVANJE

V petek, 8.marca 2002, je bilo na naši šoli šolsko kemijsko tekmovanje za Preglovo priznanje.

Rezultati tekmovanja so pokazali, da smo še vedno dobri kemiki. Med učenci 7.razreda je bronasto Preglovo priznanje dosegel Matic Pikovnik, ki se je uvrstil tudi na državno tekmovanje v Naklem.Med učenci 8. razreda pa so bronasto Preglovo priznanje dosegle naslednje učenke:

Nataša Naneva iz 8.a razreda, Teja Kikel, Tina Pernuš in Nastja Gosar iz 8.c razreda. Nastja pa se bo udeležila tudi državnega tekmovanja v Naklem. Čestitke vsem, Maticu in Nastji pa želim veliko uspehov na državnem tekmovanju.

Mentorica
Barbka Drobnič

	STEZICE	RAZPO-SAJEN OBSEDEN OTROK	SLIKA GOLE ŽENSKE	MLADIN-SKA KNJIGA	MESTO V ŠPANJI OB BISK. ZALIVU	ANTIČNA DEŽELA BEOTIJCEV	NUKLE-INSKA KISLINA
	EDEN OD LETNIH ČASOV						
	ODMIK OD NORMA-LNEGA						
	BARIJ				KARENINA AKTINIJ		
	DOKONČ. KAKEGA POSLA	REKA V SVICI	RIMSKA 1050	IRANSKO NOMAD. PLEME			SESTAVIL ANDRAŽ 8.c
ŠTIKOT. OTEŠANO DEBLO				TIP VISOKIH SOL			NALAGA-NJE NA KAJ
MADRID. ŠPORTNI KLUB				IVAN SITAR ESTONCI		REKA NA POLJSKEM FRANC. PREPROGA	
GRILL			ENICA BITJE SRCA			GLAVNI ŠTEVNIK	AMPER ŽILA ODVOD.
ZAPRTO ČREVO				ZAČETNIK DINASTIJE ARSAKI-DOV			
ŠINKO IVAN		TIP AVTO. AUDIJA			MOLK	KORALNI OTOK	
KMET. ZADRUGA		VEČNO MESTO RAZSTAVA VEČJEGA OBSEGA				REKA V MEDVOD. IVAN ČARGO	
SRED. MOLDA-VIJE v ROMUN.				RIMSKA 2 MALIK		MOŠKO IME	OZNAKA ZA TURBO DIESEL
MESTO, KJER SE VCEPI CEPIVO							ENAKA SAMOGL. PIJAČA ST. SLOVAN.
LJAK, LIV			PRITRDIL-NICA TELUR			MISELNA IGRA VIKTOR OMAN	DUŠIK GLAVNI ŠTEVNIK
NASLOV RISANK (NEROD-NEŽA)				UDAREC PRI NOGOMETU ŠPANJA			
TROPSKI PLAZILEC						NIKAL-NICA	

Ime in priimek: _____
 razred: _____
 naslov: _____

GESLO NAGRADNE KRIŽANKE: _____

1. nagrada: URA SWATCH
2. nagrada: praktična nagrada
3. nagrada: praktična nagrada

Pravilno izpolnjen kupon izrežite in oddajte do 24. aprila 2002 v skrinjico za pritožbe in pohvale. (Pod stopniščem na predmetni stopnji). Žrebanje bo 26. aprila 2002.

